

Gud har en plan

TEMA

➤ Reisen tilbake til Wycliffe ➤ Utreise! ➤ Grammatikk viktig for Gud? ➤ Misjon i fokus

Ansvarlig utgiver: Wycliffe
Postboks 6625 St. Olavs plass, 0129 Oslo
info@wycliffe.no | wycliffe.no
Organisasjonsnr 980334600
Besøksadresse: Bernhard Getz' gate 3, Oslo
Telefon: + 47 22 93 27 80

Ansvarlig redaktør: Agnes Lid
I redaksjonen: Mari Jelmert Godtfredsen
og Cecilie Leinebø Thomas
Daglig leder: Agnes Lid

Styret: Ragnhild Bøhler, Geir Edvin Frøen,
Solvår Ask Isene, Knut Holter, John Vidar Larring,
Steinar Sødal, Eyvind Olafsrud, Anette Tombleson
og Hæge Aasmundtveit.

Frivillig abonnement: kr 200,-
Gavekonto: 3000 15 45546
Wycliffe bistand: 3000 20 75047
Vipps: 520 000

Wycliffes medarbeidere og driften av kontoret
er avhengig av økonomiske gaver. Disse kommer
hovedsakelig fra menigheter, organisasjoner
og enkeltpersoner som øremerker beløpene til
ønsket formål.

Norske bibeltekster er hentet fra Bibel 2011

Design: Torunn Hvale Melbø
Forsidebilde: Nate Bremer
Trykk: Polinor

Wycliffe

Wycliffe er en tverrkirkelig misjonsorganisasjon.
Formålet er å bidra til at bibeloversettelse,
alfabetisering, språkforskning og utviklings-
arbeid finner sted blant folkegrupper som
har behov for det. Wycliffe har utsendinger i
Afrika, Asia, Oseania og Mellom-Amerika.

LEDER

AGNES LID / DAGLIG LEDER

På offensiven!

Nedstengning og restriksjoner har preget livet i to år. Men til tross for dette, har ikke Wycliffes arbeid stoppet opp. Nettopp i usikre tider, blir det naturlig å søke Gud med større intensitet. Hva vil du si til oss? Hvordan kan vi være med på det du gjør i verden nå, Gud?

Utrolig nok har vi sett en vekst i arbeidet de siste to årene. Vi har sendt ut Stephanie og Filip Dale til Mexico og Gunn Lina Fredriksen til Asia til deres første perioder som utestasjonerte. Vi har også nylig godkjent et nytt ektepar til Wycliffe-tjeneste, nemlig Sigrid og Kristoffer Hansen-Ekenes. Det er en glede å presentere disse utsendingene for leserne våre! Samtidig som disse har kommet til, har de andre utsendingene fortsatt arbeidet. I fire prosjekter ser vi målstreken innen rekkevidde: to komplette bibler og to nytestamenter nærmer seg ferdigstilling. Stor grunn til glede!

Selv om det har blitt vanskeligere – eller rett og slett umulig – å reise og møtes fysisk, har gode, digitale hjelpemidler som Zoom og Teams blitt tilgjengelige. 'Nød lærer naken kvinne å spinne,' lyder det gamle ordtaket, og det har vi sett under pandemien. Vi bruker nye verktøy daglig i arbeidet, noe som bidrar

til enklere kontakt med utsendingene og økt effektivitet. Når vi nå gjenopptar noe reisevirksomhet, og utsendinger reiser ut igjen, har vi fått med oss nyttig lærdom.

Mobilisering

Samtidig er vi engasjert her i Norge for å mobilisere for misjon. Norge har en rik historie innen misjon, en arv å ta vare på. Vi har ressurser og kompetanse. Utfordringen fra Jesaja 6,8 lyder fortsatt, - *Hvem skal jeg sende, og hvem vil gå?* Og jeg vil legge til, hvem vil være med å sende medarbeidere ut? Sammen med gi vere, folk som står sammen med oss i bønn, menigheter og enkeltpersoner vil vi arbeide videre for at alle mennesker skal få del i det gode budskapet Bibelen bringer. Er du med?

Lørdag 25. juni skal *The Send* gå av stabelen i Telenor Arena på Fornebu utenfor Oslo. Wycliffe er medarrangør, og vil være med å utfordre unge

”Fortsatt er det åpenhet for misjon og bibeloversettelse mange steder i verden. Fortsatt er det mulig å spre evangeliet. Fortsatt kaller Gud oss til å gå ut og dele det vi har fått.

mennesker til å si ja til Jesus. Vi gleder oss til å se mange tusen unge samles for å høre forkynnelse, lovsynge sammen, og gi respons på utfordring til etterfølgelse. Misjon er en av mulighetene, og vi i Wycliffe forbereder oss på å følge opp de som er interessert i bibeloversettelse.

Å forstå seg på tiden

Noe de siste to årene har lært oss, er at verden er uforutsigbar. Omstendigheter og forutsetninger kan endre seg raskt. I tillegg til trusselen fra et smittefarlig virus, ser vi økende religiøs forfølgelse og krig og uro mange steder. Forstår vi oss på den tiden vi lever i? Det er et spørsmål jeg stiller meg jevnlig, uten å finne enkle svar. Ofte har jeg kommet tilbake til Jesu ord i Johannes 9,4: *Så lenge det er dag, må vi gjøre hans gjerninger som har sendt meg. Det kommer en natt da ingen kan arbeide.* Fortsatt er det åpenhet for misjon og bibeloversettelse mange steder i verden. Fortsatt er det mulig å spre evangeliet. Fortsatt kaller Gud oss til å gå ut og dele det vi har fått. Land kan komme til å stenge grensene, og det kan bli umulig å fortsette. Men så lenge det er mulig, vil vi gå ut med Guds ord. Visjonen motiverer.

Paulus beskriver det så levende i brevet til Titus, 3, 3-7:

For vi var selv en gang uforstandige og ulydige [...] ... det ble åpenbart hvor god vår Gud og frelser er, og at han elsker menneskene: Han frelste oss, ikke på grunn av våre rettferdige gjerninger, men fordi han er barmhjertig. Han frelste oss [...] så vi skulle bli rettferdige ved hans nåde og bli arvinger til det evige liv, som er vårt håp.

Her er vi ved kjernen av det vi brenner for: å gi videre Guds kjærlighet som vi selv har fått erfare. At Gud i sin godhet tilbyr frelse uten at vi har gjort oss fortjent til det. Det er noe annet enn prinsippet vi finner i de fleste religioner, at man får som fortjent. De gode gjerningene må oppveie de dårlige, skal man ha en sjans. Eller man må bygge seg opp god karma. Men alle kommer til kort når det gjelder å frelse seg selv. Heldigvis peker Bibelen på en annen vei. Den veien heter Jesus!

La oss sette mot i hverandre, søke Guds vilje, og følge Ham – så Guds kjærlighet og frelse skal bli kjent, og Bibelens ord nå hvert språk og hvert hjerte. Vi må arbeide så lenge det er dag. ■

12 HOURS EVENT
25.06.2022
JESUS FIRST.

THE SEND

The Send arrangeres på Telenor Arena, 25.06. Arrangementet varer i 12 timer, fra kl. 10.00–22.00, og det er fokus på ulike misjonsfelt. Ønsket er å hjelpe unge kristne å finne sin plass og gå all in for Jesus. Mange organisasjoner står bak arrangementet og har forpliktet seg på å følge opp ungdom som viser interesse for deres misjonsfelt.

Wycliffe er medarrangør, og kommer til å følge opp alle som viser interesse for 'folkeslagene' og sier at de vil vite mer om bibeloversettelse.

Kanskje det er noe for deg, eller kanskje du kjenner noen som burde få høre om dette?

Mer info på Facebook, The Send Norway, eller på <https://thesend.no/>

Den lange reisen tilbake

Nate og Gunnhild Bremer er tidligere utsendinger til Etiopia, der de jobbet med språkutvikling og bibeloversettelse. Som for mange andre utsendinger, var veien til tjeneste lang og kronglete, men etter mange års forberedelser, var de i gang. Etter noen år i Etiopia ble de involvert i en bilulykke der en motorsykkel kom over i feil kjørebane. Nate ble holdt ansvarlig selv om det kunne bevises at han var uskyldig. Dette førte til flere rettsaker før Nate endelig ble frikjent ni måneder senere. Familien ble rådet til å forlate landet, og de bestemte seg for å avslutte tjenesten.

TEKST NATE BREMER FOTO PRIVAT

På flyttefot til landsbyen i språkområdet i vest-Etiopia i 2009.

For ca. 7,5 år siden satte jeg meg på et fly og så ut vinduet mens Etiopia, landet som hadde vært mitt hjem fra 2008 til 2014, forsvant under meg idet flyet steg over skyene. Jeg var veldig spent på om jeg fikk forlate landet som planlagt, og på om papirene som opphevet utreiserestriksjonen var ordnet. Jeg var utmattet, og hadde kommet til et punkt der ingenting overrasket meg lenger.

Heldigvis gikk det bra. Jeg seilte gjennom grensekontrollen, og i det flyet tok av kjente jeg meg inderlig lettet. Mens jeg satt og stirret ned på landet under meg, kom det en flom av følelser; takknemlighet for at jeg kom meg vekk fra en vanskelig situasjon, tristhet fordi drømmen om å jobbe med bibeloversettelse så ut til å ligge i tusen knas, frykt for at oversettelsesprosjektet kom til å stagnere, og angst fordi Gunnhild, min

Gunnhild og Nate sammen med berta-oversetterne Senbeta (ø.venstre), K'ejela (n.venstre) og Daniel (n.høyre)

kone, og mine to barn ikke kunne reise sammen med meg på grunn av papirer som ikke var ferdig behandlet. Kom alt dette til å ordne seg?

Jeg ropte ut inni meg: Hvor er du i alt det som har skjedd, Gud? Det kjentes ut som at alle årene vi hadde investert i å reise ut, var forgjeves. Jeg ba en bønn, men freden kjentes langt borte. De mange tankene som surret i hodet mitt, gjorde det umulig å finne hvile.

Veien mot helbredelse

Reisen fra Etiopia til Norge tar cirka en halv dag. Min reise fra utbrenthet og traume, til å kunne kjenne på overskudd, glede og selvtilitt tok mange

år. Et minne har brent seg fast i hukommelsen min. Gunnhild sa, kort tid etter at hun kom hjem fra Etiopia med barna våre: 'Vi er utslitt nå etter syv år. Det er kanskje ikke så feil å tro at vi kommer til å bruke like lenge på å bli sunne og friske igjen?' Det føltes helt urimelig ut når hun sa det. Hvordan kunne det ta så langt tid?

Årene kom og gikk, men ingen øyeblikk gjorde at alt plutselig snudde. Når jeg ser tilbake, er det likevel noen hendelser som står frem som spesielt betydningsfulle. På debriefingen på Modum Bad ble viktige prosesser satt i gang, og alle de gode møtene jeg hadde med folk rundt meg i

hverdagen, både på jobb og privat, var til hjelp. Men helbredelsen kom sakte. Det var mer som å komme inn i et kaldt hus, skru på varmen, og kjenne at rommene varmes opp litt etter litt, inntil man plutselig oppdager at det ikke er kaldt lenger.

Hva nå?

Etter sommerferien i 2021 begynte jeg å kjenne på et ønske om å skifte jobb. Jeg gru-gledde meg til å begynne å søke jobb. Det er spennende å starte på noe nytt, og jeg var klar for det, men det er ikke mange jobber som klaffer med en bibeloversettelsesutdanning! Jeg ønsket å satse på noe langvarig. Jeg måtte ta et dypdykk inn i sjelen min. Hva er det jeg ønsker? Hva er realistisk i min kontekst? Hvor er det du leder meg, Gud? Det var ikke lett å skimte.

En dag tok jeg en telefon til Agnes, daglig leder i Wycliffe, etter flere år uten kontakt. Jeg fortalte henne om situasjonen jeg befant meg i, at jeg ikke ante hvordan Wycliffe kunne passe inn i det store bildet, men at jeg ønsket å 'holde kontakten varm'. Hun svarte: 'interessant ...! Utrolig nok skulle Wycliffe snart lyse ut flere stillinger, og hun sa det var mulig å ansette noen med hjemmekontor.

Slik har det ordnet seg at jeg sitter på Sunnmøre på hjemmekontoret mitt som nyansatt i Wycliffe, og skriver om reisen tilbake. Denne reisen har vært en glede. Det er på mange måter en reise hjem til et kjent landskap, samtidig som det er mye nytt og mye som må læres med tanke på mine nye arbeidsoppgaver. Vandringsen jeg har vært med på de siste syv årene har vært betydningsfull og formativ, og jeg ville ikke vært den foruten. Ikke vet jeg hvilket reisemål som ligger foran, bare at Gud er med, også når det er vanskelig å se hvordan. ■

Hva skjer i prosjektene?

KONTORET

Møt de nye i Wycliffe-staben!

Nate Bremer

Bosted: Sunnmøre, skal jobbe fra hjemmekontor.

Ansvarsområde: Prosjektrådgiver, personal og bistand

Elisabeth Kvilesjø Berg

Bosted: Oslo-området, skal jobbe på kontoret.

Ansvarsområde: Informasjon og innsamling.

Hvorfor Wycliffe?

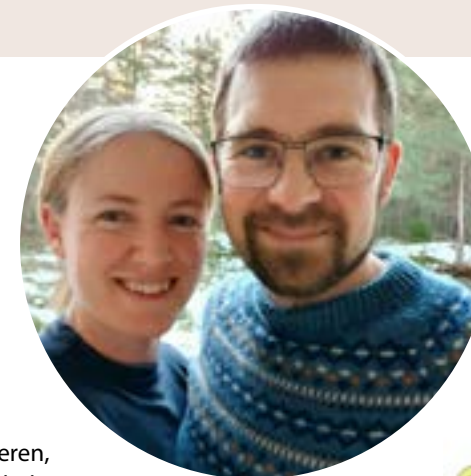
– Jeg brenner for at Bibelen skal bli tilgjengelig på alle språk, slik at Ordet kan bli forstått og elsket av alle mennesker! Jesus sa: 'Mine sauer hører Min røst, og Jeg kjenner dem, og de følger Meg.' Jeg tror det er lettere å følge Jesus og høre Hans stemme, når Ordet blir forståelig på ens eget morsmål. Wycliffe har en viktig tjeneste i verden, og jeg gleder meg til å bidra med det jeg kan.

Mari Jelmert Godtfredsen

er i permisjon frem til august 2023

NYE UTSENDINGER

Nye utsetninger til Madagaskar

Sigrid og Kristoffer Hansen-Ekenes

ble godkjent som utsendingskandidater i november 2021. Sigrid er tegnspråktolk og Kristoffer er teolog. Sammen med tre barn planlegger de utreise til Madagaskar etter sommeren, for å jobbe for og med bibeloversettelse. De kommer til å jobbe i en lokal bibeloversetter-organisasjon, sammen med familien Thomas. Ekteparet har tidligere jobbet 2 år på Madagaskar for NMS og gleder seg til å komme tilbake til øya. Vær gjerne med å be for familien i alle forberedelsene deres, og spesielt for barna som skal til noe ukjent.

Språkprosjektene med smil er godt i gang. De andre språkene var i oppstartsfasen når pandemien kom. Det er over 100 nasjonale medarbeidere i disse prosjektene, og vi får også være med!

Endelig utreise

Pandemien har satt sitt preg på verden, og karantene er et ord som de fleste begynner å bli vant til. Men for våre utsendinger har pandemien gjort livet ekstra utfordrende! Etter flere måneder med forberedelser og venting, lå endelig alt til rette for at Gunn Lina kunne sette seg på flyet til Asia på nyåret. Hun skal i første omgang være ute i et år som praksisstudent, før hun fullfører studiene i England.

TEKST GUNN LINA FREDRIKSEN / WYCLIFFE **FOTO** PRIVAT OG PX HERE

Det er inspirerende at folk ønsker å følge Jesus og lære mer om han, selv når det koster!

Gunn Lina begynte tjenesten i Asia med en uke på karantenehotell, så en uke ved universitetet hun er knyttet til, for så endelig å kunne sette kursen mot byen hun skal bo i dette året. Hun skriver til Wycliffe:

‘Denne uka har jeg truffet fantastisk mange fine mennesker og fått god hjelp til å skaffe nødvendige papirer. Likevel har det vært ei krevende uke med mange inntrykk. Jeg kjenner meg takknemlig, men sliten, og gleder jeg meg til å pakke ut ordentlig.’

I løpet av de neste 11-12 månedene skal Gunn Lina få undervisning i det offisielle språket i landet, og være tilknyttet et team som jobber med et minoritetspråk i et av nabolandene. Gunn Lina skal være med på å analysere fonologien (lydsystemene) i minoritetsspråket.

Forfølgelse og identitet

For folk i denne språkgruppen er det å være kristen forbundet med betydelig større risiko enn her. Gunn Lina sier: ‘Kristne kan nektes nødvendig helsehjelp og utdanning og bli fratatt eiendommer. De kan risikere forfølgelse dersom de deltar i kristne aktiviteter, eller fordi de nekter å ta del i tradisjonelle animistiske seremonier.’

Språket som teamet skal analysere, brukes i et område hvor det allerede finnes kristne. Selv om kirken er liten, vokser den, og evangeliet har spredt seg til flere landsbyer. Det er allerede startet arbeid i denne språkgruppen. Gjennom ulike prosjekter har de, som minoritetsgruppe, fått hjelp til å se at deres egne tradisjoner som folkemusikk, kunst og fortellertradisjon har verdi. Dette er en viktig del av

Det er mange ord man trenger å lære. Her er forberedelser til språklæring.

identiteten, og noe som også kan brukes i gudstjenesten.

Sammen med muntlig formidling av bibelfortellinger, har dette blitt godt mottatt og båret frukt, noe som gjør at kirken nå har ytret et ønske om å få sitt eget skriftspråk slik at de kan lære å lese og skrive og få tilgang på skriftlig materiell.

Hva nå?

Å utvikle skriftspråk er en møysommelig

prosess. Det at de nå arbeider med å analysere fonologien i språket, danner grunnlaget for å kunne utarbeide et skriftspråk. Dette håper teamet, i samarbeid med den lokale kirken, å starte på neste år. Gunn Lina sier: ‘Jeg er utrolig heldig som får lov til å være med på dette. Selv om jeg kanskje ikke vil få se noe ferdig resultat før jeg reiser hjem til Norge igjen over nyttår, så vet jeg at jeg får være med på noe som vil ha verdi utover den

korte tiden jeg har vært her; ja, til og med evighetsverdi. Jeg håper dere som leser dette og som er med og ber, også opplever noe av det samme. Virkningen av det vi gjør, er kanskje ikke så synlig for det blotte øyet. Men vi vet at Guds ord har virkekraft og at han virker i det usynlige.’

Vi har ikke det synlige for øye, men det usynlige. For det synlige tar slutt, det usynlige er evig. (2 Kor 4,18) ■

Er rett grammatikk viktig for Gud?

Tenk deg Johannes 3,16 og stokk om på ordene. Tenk om du satt igjen med spørsmål som: hvem ble sendt, hvem døde, hvem lå straffen på? Lå den kanskje på oss? Lå den på ham? Uten rett grammatikk kan det oppstå full forvirring!

TEKST OG FOTO UTSENDING I ASIA

Jeg elsker fortellinger. Helt siden jeg var liten har jeg likt både å lese bøker og høre på lydbøker, og helst liker jeg historier med mye fantasi. Også i Bibelen finner vi mange fortellinger om folk, land, fremtid og fortid. Og vi kan lese de historiene Jesus brukte i sin undervisning til folket.

Fordi Bibelen er full av historier, blir dette også en viktig del av arbeidet med oversettelse. Vi skal ikke bare gjengi ordene, men passe på at historiene gir mening. Og ikke bare det, vi må også passe på at de som hører eller leser fortellingen til enhver tid vet hva som er viktigst. Noen språk har en egen grammatisk markør som signaliserer at 'dette er viktig akkurat nå.' mens andre språk bytter om på ordstillingen eller gjør andre krumspring for å markere det samme.

Arbeidet hjelper andre

I 2021 jobbet jeg med dette fenomenet på T-språket. Det kalles Topic. For å beskrive Topic måtte jeg analysere fortellinger som jeg hadde tatt opp og skrevet ned tidligere. Det var ikke sjeldent jeg måtte høre på en tekst flere ganger, for å finne ut om den var skrevet ned korrekt. I dette arbeidet lengtet jeg ofte etter å være sammen med T-teamet sånn at vi kunne gå ordentlig gjennom ting. Mine ører hører fortsatt best norske ord og lyder. Men, sånn som verden er nå, måtte jeg ta til takke med å sende meldinger og kommunisere over internett.

Mine analyser har blitt til et av 17 kapitler i en bok. Andre SIL-lingvister bidrar med kapitler fra 'sine språk'. Underveis har vi sendt hverandre e-poster med spørsmål og tips, og vi har delt ressurser og artikler med hverandre. Hvert kapittel blir fagfelle-vurdert, og håpet er at en så stor samling

med beskrivelser av hvordan så mange språk behandler Topic, vil være til hjelp for lingvister som jobber med å analysere språk.

Hva betyr 'tshit'?

Lenge trodde jeg at 'tshit', var ordet som markerte Topic på T-språket. Dette ordet dukker opp til stadighet, og det er ingen som har klart å fortelle meg hva det betyr. Dette er noe som er typisk for grammatiske markører – 'tshit' betyr jo forskjellige ting hele tiden!

Jeg laget et regneark der jeg skrev ned alle karakterene i alle historiene jeg hadde. Jeg satte et kryss hver gang en person ble markert med 'tshit', eller andre markører, i tekstene. Etter hvert begynte jeg å se et mønster, men det var en helt annet mønster enn det jeg hadde trodd!

En av historiene jeg har analysert handler om to søstre. Ofte handler historien om begge søstrene, men av og til handler en bit av historien kun om én av søstrene. Og det var kun når historien handlet om én av søstrene at hun ble markert med 'tshit'.

Etter å ha sett på flere av historiene, stirret ut av vinduet i det uendelige, tenkt og tenkt igjen, og prøvd flere teorier, gikk det opp for meg! Måten en historieforteller på T-språket markerer hvem som er viktigst, er ved nettopp å ikke markere den! Det er lett å overse for en som kommer utenfra.

Da jeg oppdaget dette, gikk jeg gjennom alle kapitlene i Matteus. Jeg innså at Jesus ikke var markert med 'tshit' en eneste gang! Jesus er jo den viktigste personen, alltid! ■

” Vi må også passe på at de som hører eller leser fortellingen til enhver tid, vet hva som er viktigst.

Menighet og misjon

Utsending Oddmund Pettersen har intervjuet Knut Idland, pastor for Betel Hommersåk som ligger i Sandnes Kommune. Knut leder pinsemenigheten på rundt 350 medlemmer. Menigheten ligger sentralt plassert, og for folk i bygda er Betel et landemerke. De driver et utstrakt arbeid blant barn og unge, og har også vært med å sende ut flere misjonærer gjennom årene, blant annet Svanhild og Oddmund Pettersen. De har stilt seg spørsmålet: hva får menigheten til å stå i denne tjenesten år etter år, når det finnes så mye annet man kan støtte?

TEKST ODDMUND PETTERSEN / WYCLIFFE FOTO PRIVAT

- ▶ Oddmund og Svanhilds arbeid blir støttet av Betel Hommersåk.
- ▶ Oddmund leder omkring 15 oversettelsesprosjekter blant minoritetsgrupper i portugisisktalende Afrika.
- ▶ For Betel er det givende å støtte evangelisering og arbeid blant minoriteter. De ser at bibeloversettelse er misjon og barmhjertighetsarbeid, hånd i hånd.

Maria Isaac holder stolt fram Det nye testamentet på songo-språket

Vi må se lenger enn oss selv

Misjonsengasjementet til Betel er ikke nytt. Helt fra begynnelsen la de noen premisser for hvordan menighetens misjonsengasjement skulle se ut. De bestemte at de skulle støtte misjon til unådde, de skulle sende ut misjonærer, og de skulle være engasjert i barmhjertighetsarbeid.

For Betel er misjon en viktig del av menighetsarbeidet. De sier: 'En sunn menighet ser lenger enn seg selv og sin egen kontekst. Som menighet må vi være opptatt av mer enn hvor mange vi klarer å samle i eget lokale. Vi må også tenke på hvor mye vi kan samle inn til misjon, og hvor mange vi kan sende ut'.

Pastor Knut er spesielt glad for at menigheten er engasjert i bibeloversettelse. Han forteller begeistret om den første tiden som kristen. Som nyomvendt

Knut Idland,
pastor for Betel
Hommersåk
i Sandnes
kommune.

” **Det er fantastisk å samarbeide med menigheter som har et ønske om å nå ut!**

tenåring tilhørte en menighet som jevnlig fikk besøk av Sigmund og Ingjerd Evensen. Når de besøkte Norge, delte de hjertet for arbeidet med menigheten hver gang. Dette er noe som har fulgt han siden.

Personlig engasjement

Det er ikke vanskelig å mobilisere folk til å gi, når menighetens egne misjonærer deler fra arbeidet. Folk vet at pengene blir forvaltet med guds frykt. Likevel understreker Knut at målet ikke kun er å gi til misjon; målet er å støtte misjon. Knut sier: 'Å støtte innebærer mer enn å sende penger. Hvis noen bare får penger, regner vi det som halv støtte. Å støtte innebærer også at vi ber for og får et personlig engasjement for arbeidet!'

For å engasjere folk i menigheten passer Betel på å dele informasjon om

arbeidet regelmessig. De vet at de beste ambassadørene for arbeidet er de som har et hjerte for saken. De har også stor tro på å sende folk på misjonsturer, slik at de kan se arbeidet med egne øyne.

Betel har arrangert turer til mange land gjennom årene. Hele familier, barn, ungdom og voksne har fått være med på team. Noen stiller selvfølgelig spørsmål om ikke billettene kunne vært bedre anvendt, men misjonslederne sier at folk som besøker dem er den beste investeringen de kan gjøre! De ser at besøkene skaper en tilhørighet til prosjektene, og dette fører til større giverglede. Avstand til prosjektene fører til mindre giverglede.

Alle bidrar

'Misjon skal få mye plass i Betel', sier

Knut. Samtidig skal alle i menigheten også føle frihet til å gi, uten at det går gjennom Betel. De inviteres til å støtte sin hjertesak. Betel er velsignet med en økonomi i vekst, men de snakker ikke om å bruke mer på eget arbeid. Nei, de vil se utover seg selv - de ønsker å gi mer til misjon. Dette er arbeidet de ønsker at skal vokse. Nå går omtrent 10% av menighetens inntekt til misjon, men de vet at andre menigheter gir over 10%. Noen så mye som 20, 30 og 40%. 'Det er dette vi sikter mot', sier Knut.

I tillegg til menighetens kollekter og fast givertjeneste, har de også et innsamlingsarbeid på søndagsskolen. Pengene som samles inn der, går til misjonærer og faste prosjekter. Flere barn har sin egen sparebøsse hjemme som går til fadderbarn. Når de blir konfirmanter, blir det satt av en hel kveld til å snakke om bibeloversettelse. Det er en hjertesak for Knut og de øvrige lederne på Betel, at barna og de unge får et hjerte for misjon. Derfor er dette et tema for alle aldersgrupper.

Knut sammenligner gaver til misjon med investering i aksjer. De som har aksjer, vil følge med på hvordan aksjen utvikler seg. På samme måte håper han at bidragene til misjon vil føre til økt interesse for verden rundt. Målet er ikke gavene i seg selv, målet er at Gud kan få lov til å virke i oss som gir.

Bibelen snakker mye om å gi, og kobler alltid det å gi opp mot glede. Gud vil at vi skal gi med glede. Det står til og med at han elsker en glad giver! For å være en glad giver må man være koblet på arbeidet. Det er dette misjonsengasjementet Betel ønsker å legge til rette for. ■

Spennende skolestart

Tenk tilbake på hvordan det var å begynne på skolen. Er det en dag du husker? I Norge er første skoledag en viktig dag som markerer overgangen fra barnehage til skole. Det blir ofte kjøpt ny skolesekk, den fylles med en matboks og pennal.

Kanskje det også er kjøpt et nytt antrekk og nye sko til dagen. Alle på skolen, elever og lærere, møter opp for å klappe inn førsteklasingene, og det blir til og med navneopprop av selveste rektor. Som vitner til alt dette, står stolte foreldre på rekke og rad, klare for å dokumentere øyeblikket med et bilde.

TEKST NATE BREMER FOTO MARI JELMERT GODTFREDSEN

Det er mye spenning rundt å starte på skolen. Den spenningen finnes også i Sørvest-Etiopia, der Wycliffe samarbeider med SIL i et bistandsprosjekt i Konso-området. Likevel er situasjonen veldig annerledes fra Norge. De siste årene har noen skoler i tre av språkgruppene vi jobber i, begynt å undervise på morsmålet. For å få det til, måtte det utvikles skolebøker til 1.- 4. trinn, på språk som aldri har hatt skolemateriell før.

Ved å få undervisning på sitt eget språk, har minoritetsbarn mulighet til å lære pensumet på det språket de forstår best. Det regionale språket blir nå undervist som et fag som vil erstatte morsmålsundervisningen etter noen år. Denne pedagogiske tilnærmingen kalles for «brobygging», og dette skaper en naturlig overgang i tversspråklig læring. At barn fra flere etniske minoriteter i Konso-området får lære på sitt eget språk, er svært spennende!

Nødvendige ressurser

Det blir sagt at man må se på de lange linjene når man jobber med bistand. Det kan ta lang tid før nye tanker slår rot, og mange faktorer påvirker sluttresultatet. For at morsmålsundervisning skal danne et godt grunnlag, må flere aktører utrustes og involveres: Foreldrene må være med som støtteapparat slik at skole blir en prioritet. Lærere må få opplæring i hvordan man gjør overgangen fra et språk til et annet best mulig. Politikere må tilrettelegge for at bøker, lesestoff, ordbøker, osv. kan lages, trykkes og distribueres til de som trenger det.

Når alle brikkene begynner å falle på plass og ressursbanken vokser, kan betydningsfull endring finne sted for hele folkegruppen. Morsmålsundervisning er en drivkraft som bekrefter identitet og kultur ved å anerkjenne at

språket har status og at det er noe som skal bevares.

Leseglede

Bistandsarbeidet i Etiopia har det siste året vært påvirket av pandemien. Men på tross av utfordringene, klarte teamet å samle språkgruppene i prosjektet for å produsere lesestoff tilpasset ulike klassetrinn.

Abebe Argamo er en av forfatterne som skrev noen fortellinger på sitt språk, daashate. Han vitner om fordelene med å ha fortellingene i skriftlig form. 'Fortellingene vi har skrevet ned gir barn muligheten til å vite mer om sin kulturarv og vil forhåpentligvis gi dem mer kunnskap om hvem de er. Barna elsker å lese på sitt eget språk, og mitt håp er at fortellingene kan inspirere til et bedre selvbilde og les glede!' ■

Prøv deg som lingvist

Når vi oversetter Bibelen, er det viktig at oversettelsen kommuniserer godt! Derfor må vi forstå hvordan ord og setninger fungerer på det språket vi oversetter til.

Vil du prøve deg på språkanalyse? Her er noen setninger fra mbembe-språket i Nigeria:

1. nwa ogwo	'barnet drikker'
2. nwa oci	'barnet spiser'
3. nwa oci eten	'barnet spiser fisk'
4. aci eten	'du spiser fisk'
5. oci eten	'han spiser fisk'
6. nwa mogwo	'barnet skal drikke'
7. maci eten	'du skal spise fisk'
8. kogwo	'han drikker ikke'
9. kagwo	'du drikker ikke'
10. mkogwo	'han skal ikke drikke'

Lurer du på hva som er løsningen? Følg oss på Facebook, svaret kommer der i løpet av april.

Var dette gøy?

Enten du syns oppgaven var interessant eller kjedelig, kan du bli Wycliffe-utsending.

Ta kontakt for en uforpliktende prat.

Klarer du å finne ut hva alle ordene og orddelene betyr?

'barnet'	nwa	'drikke'	
'du'		'spise'	
'han'		'skal'	
'fisk'		'ikke'	

Klarer du å skrive følgende setning på mbembe?

11. _____ 'du skal ikke spise fisk'

Wycliffe

bibeloversettelse til alle morsmål og alle hjerter